

Tuemme vähävaraisia ja vammaisia lapsia ja nuoria Etiopiassa

Tervehdys Afrikan alueelta,

jossa kovasti jännitetään, millaiset sateet tänä vuonna saadaan ja riittääkö ruoka, erityisesti erilaiset viljalajikkeet. Ilmastonmuutoksen tuomat ääri-ilmiöt, el niño -ilmiön jälkimainingit ja Ukrainan sodasta seurannut viljapula vaikuttavat useaan eri Afrikan maahan. Etiopiassa tähän oman ison haasteensa tuovat maan sisäiset ja Etelä-Sudanin rajan konfliktit ja pakolaiset.

Päysin kesäkuussa käymään matkalla Luoteis-Etiopiasta Koillis-Etioon muun muassa Lalibelassa ja Tigrayssä. Muistanet Tigrayn sodan, joka on ylittänyt suomalaisen mediankin uutiskynnyksen useaan otteeseen. Tigrayssä käynti oli hyvin vaikuttava kokemus. Lännä oli samaan aikaan vahva halu saada Tigray uudelleen kukoistamaan, kauppa käymään ja loputkin sodan jäljet pois – ja sitten taas sodan kauhut, epävarmuus siitä milloin ja mistä suunnasta mahdollisesti hyökätään ja miten päästä elämästä taas kiinni. Erityisesti nuorten naisten tapaamiset koskettivat minua. On arvioitu, että 80 % Tigrayn naisista on seksuaalisesta väkivallasta selviytyjiä (lähde: Refugees International 2024). Tigrayn kirkoissa näkyi hyvin paljon nuoria naisia rukoilemassa ja papin luona puhumassa.

Etiopian Mekane Yesus -kirkko ja sen paikallisseurakunnat kasvavat ja ihmisiä on Tigraynkin sodan aikana tullut seurakuntiin hakemaan turvaa ja apua. Kirkon tavoitteena onkin vastata ihmisten hätään ja ahdinkoon sekä myös hengellisiin tarpeisiin kokonaisvaltaisella, arkielämää koskettavalla tavalla. Tämä toteutuu seurakuntien lisäksi kehitys- ja diakoniajärjestö DASSC:in sekä teologisten seminaarien ja raamattukoulujen kautta.

Alla lisää kuulumisia tukemastanne työstä Etiopiassa.

Lämpimin terveisin ja siunausta syksyyn toivotellen,

Teresa Juhaninmäki
aluejohtaja, Afrikka

Fysioterapia auttoi Zakiria liikkumaan

”Olen Hadya Hussien, 6-vuotiaan Zakirin äiti. Zakir syntyi vuonna 2018. Hänen isänsä jätti minut Zakirin syntymän jälkeen. Poika syntyi Boru Medan sairaalassa keisarinleikkauksella ja synnytyksen yhteydessä hänen päänsä haavoittui. Emme voineet harjoitella imetystä ensimmäiseen kuukauteen, mutta onneksi saimme apua sairaalasta. Zakirin terveydentila ei kuitenkaan parantunut sen jälkeen eikä hän kykene liikkumaan, ryömimään tai seisomaan kuten muut lapset. Zakir kärsi astmasta, hän oli väsynyt ja muuttui keltaiseksi. Silloin vakuutuin, että hän on vammainen.

Saadakseni tukea menin sosiaalitoimistoon ja poikani hyväksyttiin tähän projektiin. Ennen terapiaa hän ei pystynyt liikkumaan omin voimin, mutta fysioterapian ja hankkeen tarjoamien ruokapalveluiden ansiosta hän voi nykyään liikkua ja kannatella päätään, hän voi kääntyä kyljelleen ja hän yrittää liikkua. Nyt hän pystyy jopa seisomaan muiden tukemana.

Ennen hän itki jatkuvasti, mutta nyt fysioterapian aloitettuaan hän on silminnähdessä onnellisempi. Muutaman päivän kuluttua hän toivottavasti pystyy jo seisomaan itse. Tämä tieto tekee minut erittäin iloiseksi. Kiitän tätä hanketta ja sitä tukeneita. Kiitos paljon!!!

Teksti ja kuva: Jembere Berhanu

